

Reakce lesnického spolku Pro Silva Bohemica na hlavní argumenty Českomoravské myslivecké jednoty proti přijetí pozměňovacích návrhů k zákonu o myslivosti

Českomoravská myslivecká jednota ve své argumentaci uvádí, že změny nejsou potřebné, přičemž bagatelizuje míru poškození lesů, uvádí, že cílem novely je vybití zvěř na celém území, hovoří o genocidě zvěře, straší omezením či vyvlastněním práv vlastníků pozemků a upozorňuje na hrozící poškození myslivosti.

1. K nepotřebnosti navrhovaných změn

Dlouhodobá, desetiletí trvající diskuze o nefunkčnosti současně platného zákona o myslivosti jednoznačně vyústila v požadavek provést systémovou změnu ve způsobu stanovení plánu lovu a posílení role státní správy. Plán lovu má být odvozován od stavu lesních ekosystémů. Tento požadavek vyplývající z doporučení Národního lesnického programu II (2008), však byl dosud vytrvale ignorován, i přes neustále se zhoršující stav lesů, další nárůst škod i početních stavů zvěře. Národní akční plán pro adaptaci na změnu klimatu (2017) již dokonce stanoví pro provedení změny způsobu plánování lovu termín do roku 2020.

Odkazem na výši uplatňované náhrady škod zvěří podnikem Lesy ČR (19 mil. Kč) nelze zpochybnit skutečné celkové negativní dopady způsobované přemnoženou zvěří. Celá řada negativních dopadů není dle vyhlášky o náhradě škod uplatnitelná, avšak jejich přehlížení je nebezpečné. Cílem přitom není jejich přesné vyčíslení, ale uvědomění si jejich hodnoty a naléhavosti neúnosnou situaci řešit.

2. Ke genocidě a vybití zvěře na celém území, jež má být údajným cílem

Jde o nesmyslné, extrémní a ničím nepodložené vyjádření. Objektivní posouzení stavu lesních ekosystémů spolu s definováním únosné míry jejich poškození vytvoří dostatečný rámec pro uspokojování přirozených životních projevů zvěře jako součásti ekosystému. V žádné zemi, kde je podobný princip uplatňován k žádné genocidě nedošlo a zvěř, stejně jako myslivci tam nacházejí své trvalé místo.

Zpestřením druhové skladby lesů, jejich věkové i prostorové struktury dojde současně ke zlepšení kvality životních podmínek pro zvěř. Zvýší se přirozená úživnost, která přispěje k nekonfliktní existenci zvěře. Přiměřená početnost zvěře má pozitivní vliv také na zdravotní stav zvěře v důsledku nižšího výskytu chorob a parazitůz.

3. K omezení či vyvlastnění práv vlastníků pozemků rozhodovat

Práva vlastníků jsou omezena již nyní tím, že maximálně přípustné jarní počty zvěře, tzv. normované stavy jsou určeny legislativně. Maximální početnost zvěře (normované stavy) mají zajistit únosnou míru poškození ekosystému v závislosti na úživnosti honitby. Jinými slovy stát definuje maximální početnost zvěře.

Stát, resp. státní správa, ale ani vlastník, však nedokáže skutečnou početnost zvěře kontrolovat. Proto si doposud myslivci užívají bezbřehé volnosti a nekontrolovatelnosti, jejímž výsledkem je, že skutečná početnost zvěře bývá několikanásobně vyšší než zákonem stanovené maximum.

Navrhovanou změnou systému plánování lovu nedochází k žádnému dalšímu omezení vlastnických práv. Změní se pouze to, že státní správa dostane nástroj v podobě posudku o stavu lesa. Na základě návrhu myslivců doplněného vyjádřením vlastníka a posudku rozhodne státní správa o výši lovu.

Pokud ČMMJ kritizuje návrh s poukazem na to, že úředník bude rozhodovat „od stolu“, tak nemá pravdu. Podkladem budou objektivní zjištění z posudku zpracovaného nezávislým subjektem. Ve srovnání s věrohodností posudku je dosavadní metoda pouze „přesným sčítáním nepřesných čísel“.

4. K hrozícímu poškození myslivosti a státu

Pro Silva Bohemica respektuje zvěř jako součást ekosystému a myslivost vnímá primárně jako ekosystémovou službu s hlavním cílem udržovat rovnováhu mezi zvěří a prostředím. V tomto kontextu také zdůrazňujeme důležitost role myslivosti a myslivců. Myslivce, stejně jako zemědělce vnímáme při obhospodávání krajiny jako klíčové partnery. Ostatně mnoho lesníků jsou zároveň myslivci.

Zasazujeme se o celostní přístup ke krajině, přičemž by měla být věnována odpovídající pozornost také zemědělské krajině.

Zastáváme názor, že vysoké nájemné, generované především tržní soutěží v honitbách LČR, je kontraproduktivní s ohledem na žádoucí redukci početních stavů zvěře. Nelze předpokládat, že vysoké nájemné bude uživatel platit za chudě zazvěřenou honitbu. Dorovnávání nájemného při uplatnění opčního práva mysliveckými spolky bývá pro ně ekonomicky neúnosné. Navrhujeme proto přehodnotit režim honiteb u LČR. V případě uplatnění výše uvedených přístupů nejsou úvahy o poškození myslivosti i státu opodstatněné.

Obširnější argumentaci k tématu můžete nalézt na našich webových stránkách zde:

<https://prosilvabohemica.cz/wp-content/uploads/2019/09/Argumentace-zvěř-novela-LZ-ZoM-19.pdf>

11.9.2019

Zpracoval:

Jan Duda, předseda pracovní skupiny Myslivost (jan.duda@iol.cz)